6 Ιανουαρίου 2014

Άλλο θλίψη κι άλλο Νήψη…

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

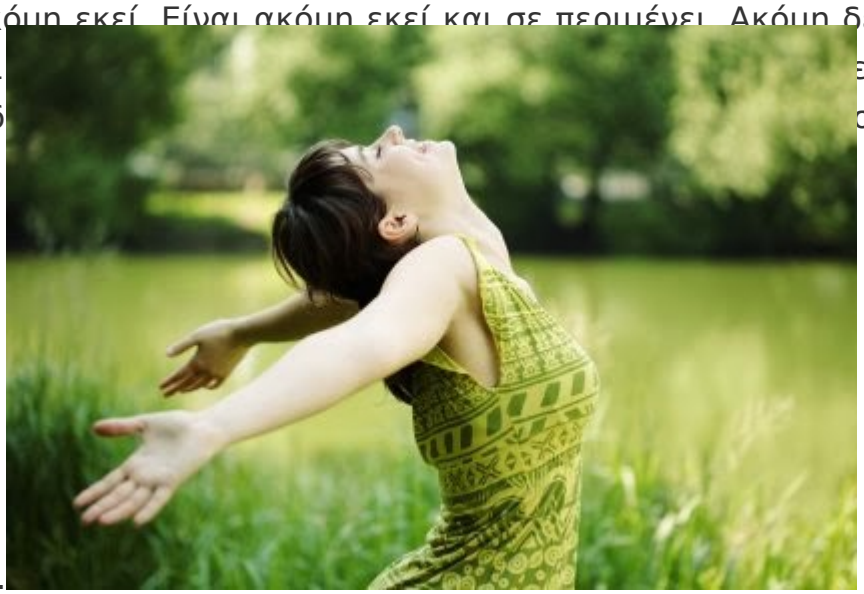
«’Άφετε τα παιδία έρχεσθαι πρός με και μή κωλύετε αυτά» (Λουκ. ιη’ 16).

Πρέπει να καταλάβεις, ότι άλλο πράγμα είναι η πατερική Νήψη και άλλο η θλίψη. Γι αυτό σπάσε αυτό το πέτρινο και άκαμπτο ενοχικό προσωπείο που σε βοηθάει με πρόσχημα την «πνευματικότητα» να κρατιέσαι μακριά από τα συναισθήματα σου και από ότι βαθιά σε φοβίζει.

Βρες, βρες το μονοπάτι που οδηγεί στο παιδί μέσα σου. Το φίμωσες. Το εξουθένωσες. Του είπες να μεγαλώσει, να μην κάνει φασαρία, να μην μιλάει και το σημαντικότερο να μην γελά κι να μην παίζει. Γιατί η ζωή είναι σοβαρή υπόθεση. Είναι για τους “μεγάλους” και όχι για τα παιδιά.Μάλιστα είπες, η “πνευματική” ζωή δεν έχει γέλιο και χωρατά. Τόσο πολύ πήρες στα σοβαρά τον εαυτό σου, που τον λάτρεψες, τον ειδωλοποίησες, τον έκανες “Θεό” στην θέση του Όντως Θεού.

Τόσο πολύ ασχολήθηκες με την “σωτηρία” σου, που στο τέλος την έχασες. Γιατί ξέχασες ότι η σωτηρία περνάει μέσα απο τον άλλο και Άλλον. Ενώ εσύ λάτρεψες τον εαυτό σου.
Δεν φοβήθηκες την αμαρτία αλλά τον ευατό σου.
Δεν φοβήθηκες τον θάνατο μα την ζωή.
Δεν πόθησες τον Χριστό και την Εκκλησία Του, μα την κρυψώνα που λέγεται “θρησκεία”.
Σπάσε την θλίψη, δεν είναι νήψη. Φόβος και ενοχή είναι.

Το παιδί είναι ακόμη εκεί. Είναι ακόμη εκεί και σε περιμένει. Ακόμη δεν σταμάτησε να χαμογελά και εν έχει κάποιο νόημα, είναι η ίδ στο πρόσωπου του Χριστού μας.

Πηγή: plibyos.blogspot.gr